

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 25.000

Letna inozemstvo

Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 45 (1827)

Gorica - četrtek, 22. novembra 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Za pametnejšo politiko

V dnevniku, ki ga je msgr. A. Novak pisal od maja 1945 dalje, je več zapiskov o ljudskih demonstracijah, ki so jih partijske oblasti prirejale po goriških ulicah. Na ukaz (Vsi v Gorico, kdor ne gre, bo kaznovan) so se napolnile ulice s slovenskimi demonstranti. Novakovo mnenje o teh demonstracijah je pa kritično: z njimi se burijo duhovi, ustvarja nestrpnost, odločitve se pa sprejemajo drugod, na politični in diplomatski ravni. Tam je treba ubrati prave strune.

Mislím, da je imel msgr. Novak popolnoma prav. Ljudske demonstracije so lahko koristne, če se jim pridružijo ustrezne pobude na političnih forumih, sicer stvari bolj škodujejo kot koristijo.

To velja tudi za demonstracijo na goriškem Trstniku v nedeljo 20. maja in v nedeljo 18. novembra v Trebčah. Če jima ne bodo sledile ustrezne pobude na političnih forumih, bosta ostali jalovi.

Prvi tak politični forum so naše občine oz. občinski sveti. Živimo v demokratični državi, kjer se zastopniki ljudstva volijo tudi za to, da govorijo v imenu ljudstva. Za spoštovanje Londonskega memoranduma v tržaški občini in za postavitev dvojezičnih tabel bi se morali zavzeti z resolucijami predvsem izvoljeni občinski sveti slovenskih občin. Ti naj pokažejo enotnost in ne samo Enotna delegacija, ker občinski sveti so naši izvoljeni predstavniki, ki naj tolmačijo tudi našo politično voljo.

V narodno mešanih občinah naj slovenski svetovalci vložijo ustrezne interpelacije in zahteve. O njih naj se razpravlja in glasuje. Naj bodo enotni vsi, ki se čutijo Slovence, pa naj pripadajo večini ali manjšini.

Potem so tu še pokrajinski sveti. Tudi v teh svetih imamo svoje slovenske izvoljene zastopnike tako na listi SSK kot na listi socialistične stranke in komunistične partije. Zakaj bi tudi tam slovenski svetovalci ne postavili svojih zahtev in o njih glasovali? Naj se izkažejo stranke in partije, ki zanje slovenski volivci volijo, koliko so jim pri srcu slovenski narodni interesi.

Končno je tu še deželni svet. Tudi tam imamo svoje predstavnike. Naj postopajo podobno kot v pokrajinskih svetih. Ni mi namreč všeč, da se zbirajo ljudje na demonstracijah, politiki pa molčijo ali kvečjemu govorijo na ulicah, v izvoljenih svetih pa nimajo besede. Politične odločitve se sprejemajo v izvoljenih telesih in ne na ulicah in trgih. Tako vsaj v demokratični Italiji. Na ulicah in trgih se ustvarja demagoško in ne politika. Zaradi tega kot volivec čakam, kaj bodo storili slovenski izvoljeni zastopniki.

K. Humar

Manifestacija za dvojezičnost

V Celovcu je v petek 16. novembra prišlo do pomembne manifestacije v obrambo dvojezičnega šolstva na Koroškem, ki so se je udeležili poleg Slovencev iz Roža, Podjune in Zilje tudi študentje z univerze iz Salzburga, Gradca in Dunaja ter tudi mnogi demokratično čuteči Nemci; bili so stari in mladi, blizu tri tisoč. Vsekakor veliko število, ki so izvedli pohod iz Starega trga po Kolodvorski ulici do poslopja deželne koroške vlade in ga nato zaključili v veliki dvorani celovškega razstavišča, kjer so prisostvovali kulturnemu programu.

Povorka se je ustavila pred poslopjem deželne vlade, kjer sta spregovorila koroški Slovenec šolski ravnatelj Franc Kuvkova ter koroški Nemec docent celovške univerze dr. Peter Gstettner. Slednji je poudaril, da če se odpravi dvojezično šolstvo, po treh generacijah Slovencev na Koroškem ne bo več, saj bi asimilacija opravila svoje. Predstavnikom deželne vlade je bila nato izročena posebna resolucija, s katero se zahteva izboljšanje, ne pa odprava dvojezičnega šolstva.

Praznik slovenske pesmi

Goriška Cecilijanka je revija pevskih zborov in ne tekmovalne. Zaradi tega more biti obračun o njej predvsem moralnega in ne strokovnega značaja, četudi je prav, da se polaga važnost na glasbeno raven nastopajočih zborov. Saj ne sme veljati pravilo, da zbor le nastopi, ampak da nastopi čimbolj pripravljen.

MOBILIZACIJA ZBOROV

Moralni obračun letošnje Cecilijanke je nadvse pozitiven, saj je uspelo zbrati izredno število zborov, kar 24, in s tem mobilizirati pevsko dejavnost v našem zemljišču od Sveč v Rožu na Koroškem do Novega sv. Antona v Trstu ter še bližnje sosedne onstran državne meje. Lahko rečemo, da je bila to mobilizacija ustvarjalnih zborovskih sil, kot ji zlepa ne najdemo podobne.

Ta mobilizacija je toliko več vredna, ker stoji na začetku kulturne sezone. Na ta način so se zbori zbudili iz poletnega dremanja in bodo lažje nadaljevali z vajami in nastopi celo jesen in zimo, ki sta še pred nami. Pokojni prof. Mirko Filej, ki je revijo zamislil prav ob začetku sezone, je imel pred očmi tudi to, da se z revijo prebudijo zbori, da bodo uspešneje nadaljevali svoje delo. Upajmo, da bo to tudi držalo.

RAZSTAVA VESELKE ŠORLI-PUC

Poleg rekordnega števila zborov (samo leta 1980 jih je bilo prav toliko) beleži nedeljska Cecilijanka še druge pozitivne uspehe. Med temi je zamisel združiti z revijo tudi razstavo slikarke Veselke Šorli-Puc iz Ljubljane. V atriju Katoliškega doma so našle mesto njene slike, ki prikazujejo predvsem cvetlični svet.

O teh njenih delih piše Verena Koršič v priložnostnem katalogu: »V opusu Veselke Šorli-Puc se pojavljajo tudi tihožitja, posebno cvetlična. Prav ta dela je slikarka izbrala za razstavo, s katero se prvič predstavlja občinstvu v našem zemljišču. Sama označuje ta dela kot nekatere "intermezze", saj so nastala kot predah med raznimi večjimi stvaritvami.«

DEKLIŠKI ZBORI

Na reviji nas je začudilo število deklislih zborov. Kar pet zborov je nastopilo v izključno deklisliki zasedbi, to se pravi mladih deklet. Poleg deklislikega zbora Devin, ki že več let nastopa na Cecilijanki, smo slišali še deklislike zборе iz Doberdoba, iz Steverjana, Rupe-Peči in prvič po dolgem času iz Sovodenj. Tudi ta dokaj velika vas se je torej zbudila morda po zaslugi mlade pevovodkinje Sonje Pelicon. Če se nisem uštel, poje v teh zborih blizu 70 deklet. Imamo torej še vedno »pojoča« dekleta, saj jih veliko sodeluje tudi pri mešanih zborih. Gre torej za deklislike zборе, ki so spontano nastali v zadnjih letih in jih vse vodijo mlade pevovodkinje oz. dirigenti. Mladi z mladimi. Na dejati se smemo, da ne gre za muhe enodnevnice in da bomo te zборе še slišali ob drugih priložnostih.

NASTOPI MLADIH

Toda mladina ne nastopa samo v deklislih zborih, mlade je videti pri vseh mešanih zborih brez izjeme. Posebej naj omenim zbor Pod lipo iz Benečije, potem zbor Bilje-Orehovlje-Miren ter zbor iz Vrtojbe (z onstran meje), ki jih sestavlja mladina od 14 do 25 let, pa mešani zbor iz Steverjana, iz Rupe-Peči, iz Doberdoba, zbor »Ojsternik« iz Ukeve v Kanalski dolini in tudi iz Štandreža. Gre za zборе iz vasi, kjer se mladi, zlasti dekleta, vključujejo v pevske skupine skupaj z odraslimi.

MOŠKI ZBORI

Z moškimi zbori je pa drugačna muzika. V moški zasedbi je nastopilo sedem zborov, nekateri zelo številni, toda mladih fantov je v teh zborih bolj malo. Se največje izjemo tvori zbor M. Filej, ki ima v svojih vrstah tudi precej mladih, in zbor iz Štavnara, ki združuje najbrž vse, kar je moškega spola v vasi.

ODPRTJE REVIIJE

Ko smo vrgli nekaj splošnih pogledov na nedeljsko Cecilijanko, pogledimo še nekaj posameznosti.

V soboto 17. novembra je revijo začel predsednik ZSKP dr. Damijan Paulin. Med drugim je dejal:

V začetku pred 25 leti je bila Cecilijanka sama, danes lahko beležimo več drugih podobnih manifestacij, tako pri slovenskih kot pri italijanskih organizacijah.

Tudi glede teritorialne razsežnosti Cecilijanka raste iz leta v leto. Danes že lahko trdimo, da je na njej prisoten skoraj ves slovenski kulturni prostor. Na letošnji Cecilijanki nastopajo zbori iz treh pokrajin naše dežele, iz Slovenije in iz Koroške. Sodelovanje s Koroško in Slovenijo se ne omejuje na to našo revijo, ampak se zbori naše Zveze udeležujejo vsako leto podobnih prireditev na Koroškem v okviru »Koroška poje« in v Sloveniji na »Primorska poje«.

Vsa ta razvejana pevska dejavnost in prisotnost številnih mladinskih zborov na letošnji reviji predstavlja krepko zagotovilo, da bo Cecilijanka uspešno nadaljevala svoje poslanstvo tudi v drugem četrstoletnem obdobju.

NASTOPAJO ZBORI

Za predsednikovim pozdravom je nastopil prvi zbor in sicer Lojze Bratuž. Celotni program je oba dneva napovedovala Jožica Znidarčič. Prvi zbor je takole napovedala: »Prijazen pozdrav vsem, ki ste se ob prazniku sv. Cecilije, zavetnice glasbe in vokalne govorice, zbrali, da ponovno odkrijete tiste duhovne vrednote, ki jih posredujejo pesem in glasbena umetnost sploh. S svojo prisotnostjo pa obenem izkazujejo priznanje pevcem kot tudi zborovodjem, ki z osebnim prizadevanjem te vrednote nenehno oživljajo. Nočoj nam bo svoje pevsko sporočilo posredovalo deset zborov. Prvi Lojze Bratuž.«

Ta in naslednji zbori so odpeli vsak po tri pesmi. Prav tako je bilo v nedeljo popoldne. Izbirna repertoarja je bila pri zborih kaj raznolika, razpeta od polifonije prek nekaterih tujih klasičnih avtorjev in spiritualsov do slovenskih komponistov vseh dob in iz vseh naših pokrajin; prevladovali so pa primorski avtorji. Slišati je bilo tudi nekatere kompozicije dirigentov samih, oz. njihov prireditve narodnih pesmi: St. Jericijo »Roža tam na vrtu«, H. Lavrenčič »Impresija-Razočaranje«, Nino Specogna »Rože cvédejo«.

»Odmev našega Krasa in z njim nekaj mladostnega člana nam bo prinesel deklisliki zbor Doberdob, ki ga vodi Lucija Lavrenčič.« Tako je J. Znidarčič napovedala drugi zbor večera. »Beneško zemljo že od davnaj čutimo kot dragocen in samosvoj del našega bivanjskega prostora, naše narodne stvarnosti. Mehkobo in klenost njene melodije nam bo pričaral mešani zbor Pod lipo iz Barnasa.« In nastopil je napovedani zbor ter odpel svoje pesmi, italijansko Stellutis apinis, narodno Gor in dol po sred vasi ter dirigentov Rože cvédejo.

Tako so se zvrstili v soboto še naslednji zbori: moški zbor Svoboda, Anhovo pod vodstvom Jasmine Gorjanc, deklisliki zbor Steverjan (Alenka Černic), moški zbor Jezero iz Doberdoba (Ivan Klanjšček), sovojenjska dekleta (Sonja Pelicon), Soški oktet (Flavio Quali; odpel je eno latinsko, spiritual Deep River in Vodopivčovo Jaz bi rad rudečih rož). Zbor spada v italijansko kulturno okolje, sodeluje pa v njem več slovenskih pevcev. In še zadnja dva, deklisliki Rupa-Peč (Marjanka Čevdek) in koroški mešani zbor iz Sveč (Anton Feinig). Napovedovalka je ta zbor takole uvedla: »Posebno dobrodošlico izrekam zadnjemu gostu današnjega večera, ki s svojo prisotnostjo potrjuje znano resnico, da glasbena govorica zadobi včasih poteze univerzalnega (povsod veljavnega), saj pomeni zblíževanje in utiranje poti do sočloveka. Če velja to za različne narodnosti, je omenjena trditev za člane istega naroda, ki so mu zgodovinske razmere odme-

Mešani zbor Rupa-Peč, ki je na letošnji Cecilijanki prejel odličje za svoje redno nastopanje na tej pevski reviji

rile različni bivanjski prostor, dvakratno utemeljena.«

Z zborom iz Sveč se je zaključil sobotni program.

NEDELJSKO POPOLDNE

V nedeljo 18. novembra popoldne ob 16. uri se je Cecilijanka nadaljevala. Dvorana je bila nabito polna, zborov na programu pa kar 14. Vsekakor je to število največ, kar jih lahko nastopi na en popoldan, saj se je revija raztegnila na tri ure. Drugo polovico programa je direktno oddajala tržaška radijska postaja, vse zборе pa je posnela in jih bo oddajala ob raznih priložnostih.

ČASTNI GOSTJE

Nedeljski nastop je bil slavnostni del Cecilijanke ne samo zaradi številnih zborov, temveč tudi zaradi gostov, ki so Cecilijanko počastili. Med njimi je bil goriški župan dr. A. Scarano, prefekt dr. Pierangeli, podkonzul SFRJ Vlasta Valenčič Pelikan, pokrajinski odbornik za kulturo dr. Mirko Spacapan, predsednica SSO Marija Ferletič, župana SI. Klanjšček iz Steverjana in Vid Primožič iz Sovodenj, predsednik KKZ iz Celovca Janko Zerzer, predsednik Briške gorske skupnosti Hadrijan Koršič in še razni drugi, zlasti šolniki. Nadškof Bommarco, ki ga v nedeljo ni bilo doma, je poslal pozdrave in čestitke. Telegram s pozdravi in čestitkami sta poslala predsednik dežele Furlanije-Juljske krajine Biasutti in deželni svetovalec Drago Štoka.

Posebej je vredno omeniti pozdrav goriškega župana, ki je začel in zaključil v slovenščini. Povedal pa je, da odkar je župan, zelo rad prihaja na Cecilijanko, ker se tu počuti tako zelo domačega. Slovesno je izjavil: »Zavedam se važnega problema slovenske narodne skupnosti, ki so njihove šole. Tu objavljam, da bom zastavljal vse svoje sile, da dobite lastna poslopja za svoje šole.« Županovo obljubo so navzoči sprejeli z navdušenim ploskanjem in prepričanju, da ne gre samo za obljube.

NASTOPI SE NADALJUJEJO

Nedeljski program je začel goriški moški zbor Mirko Filej, ki ga vodi Zdravko

Dirigent Zdravko Klanjšček, ki je na Cecilijanki 1984 tudi prejel odličje za neprekinjeno nastopanje

PRIZNANJE ZBORU RUPA-PEČ IN NJEGOVEMU DIRIGENTU

Zbor Rupa-Peč in njegov dirigent Zdravko Klanjšček sta veterana na Cecilijanki; nastopata nepretrgoma 25 let. Vsled tega jima je ZSKP podelila posebni odličji. Predsednik Zveze dr. Paulin je omenil, da bodo slična odličja podeljevali vsako leto zborom in zborovodjem, ki bodo nastopili petindvajseti.

REVIIJA SE ZAKLJUČI

Po kratkem odmoru so se zvrstili: deklisliki zbor Devin (Herman Antonič), mešani zbor Vrtojba (Zdravko Leban). Ta zbor je bil najbolj številen in sestavljen iz samih mladih pevcev. Sledil je moški zbor iz Štavnara (Gabrijel Devetak), mladinski mešani zbor Ojsternik iz Ukeve. Napovedovalka ga je pozdravila z besedami: »Z veseljem pozdravljam mladinski mešani zbor Ojsternik iz Ukeve, ki se v svojem glasbenem prizadevanju trudi predvsem za ohranitev slovenske pevske tradicije v tem delu Kanalske doline.« Ker je v njem toliko mladih in je mlad tudi dirigent Osvold Errath, smemo upati, da bo slovenska pesem v Ukvali še dolgo odmevala.

Mladim Ukljanom so sledili Fantje izpod Grmade (Ivo Kralj), mešani zbor Hrast iz Doberdoba (Karlo Lavrenčič). Oba ta zbor skupaj z nekaterimi drugimi spadata med stebre Cecilijanke, saj pojeta vsako leto in bosta kmalu zaslužila srebrno odličje. Zaključil pa je letošnjo Cecilijanko moški zbor Novega sv. Antona v Trstu, ki ga vodi Edi Race. S tem je spet obudil tradicijo, da na Cecilijanki nastopi tudi po en pristno tržaški zbor.

Strokovno oceno posameznih zborov bi lahko dal prof. Ubald Vrabec, ki je bil v nedeljo v Katoliškem domu. Gojimo tiho pričakovanje, da bo ta naš starosta dirigentov in komponistov povedal svojo besedo o Cecilijanki.

Kakor se je napovedovalo ob koncu zahvalila vsem in jih povabila na 27. Cecilijanko leta 1985, tako zaključujem tudi jaz to svoje poročilo: Nasvidenje na Cecilijanki 1985.

Anonimus

■ Ko so v deželnem svetu v Trstu svetovalci razpravljali o zaščiti in razvoju krajevnih jezikov in kultur, še posebej pa o furlanščini, je predstavnik Liste za Trst Gambassini z zanosom opozoril, da bi zakon o popolni zaščiti slovenske narodnostne skupnosti, če bi bil odobren, lahko privedel do reakcij, ki bi v Trstu za posledico imele morda tudi kakšnega mrtvega. Slo je torej za tipično grožnjo, ki je v demokratični družbi nedopustna, jasno pa priča, kakšen duh preveva listarske vrste.

Sv. Višarje - kako naprej?

Svete Višarje so znana božja pot, kamor so slovenski romarji zelo radi zahajali. Pred prvo svetovno vojno so bile Sv. Višarje najznamenitejša božja pot na Slovenskem. V teku svoje 620-letne zgodovine so doživele svetle in temne dneve, kakor ljudstvo, ki je na višarsko goro hodilo po duhovno pomoč. Marsikateri naš pesnik in pisatelj jih v svojih delih omenja: npr. Ivan Cankar, France Prešeren, Ivan Pregelj, Narte Velikonja in drugi.

V teku stoletij so bile Sv. Višarje podružnica župnije v Zabnicah. Za višarsko svetišče so vedno skrbeli žabniški župniki. Od leta 1906 pa do zaključka prve svetovne vojne so za svetišče skrbeli frančiškani ljubljanske province. Ko je po letu 1920 Kanalska dolina bila priključena k Italiji, so žabniško župnijo spet prevzeli svetni duhovniki. Od leta 1933 dalje pa spadajo Sv. Višarje pod videmsko nadškofijo, ki je tja pošiljala slovenske duhovnike iz Benečije.

V obdobju od leta 1956 dalje pa je bilo čedalje bolj čutiti težnjo in pritisk, da bi Sv. Višarje odcepili od Zabnic in izročili svetišče drugim. S tako možnostjo je imel opraviti že tedanji župnik g. Jožef Simiz. Težnja po odcepitvi se je pojavila v šestdesetih letih, ko je žabniško župnijo vodil g. Mario Černet. Ta je Sv. Višarjam vrnil prvotno originalno lice. Leta 1974 je bil načrt o odcepitvi spet aktualen in samo župnikov odločni nastop je Sv. Višarje ohranil v sklopu Zabnic. Tedaj je sprožil gonjo proti našim duhovnikom časopis »Friuli Sera« s člankom »Giù le mani dai nostri santuari«. Takrat se je dogajalo še marsikaj drugega.

G. Mario Černet je umrl, žabniška župnija pa je že osem mesecev brez župnika in višarsko vprašanje je spet aktualno. Sliši se, da bodo svetišče prevzeli redovniki. Za sedaj skrbi za žabniško faro župnik iz Uke v g. Mario Garjup. Med ljudmi je priljubljen in dne 12. avgusta je večina Zabničanov poslala nadškofu Battistiju pismo z željo, da bi g. Mario kar ostal v

Zabnicah. Bila je to samo želja in prošnja in nič več.

Kakšna bo nadškofova odločitev, se bo konkretno izkazalo v kratkem. Kot ga iz njegovih dosedanjih nastopov poznamo, je odločen, jasn in brezkompromisen. Ravna je vedno tako, da je predvsem ščitil šibkega in preganjanega, kot so mu narokovale dejanske potrebe. Pa vseeno nas skrbi, koga bo poslal za župnika v Zabnice. Bodoči župnik bo moral skrbeti tudi za službo božjo na Sv. Višarjah. Nihče naj tega ne pozabi, da sta skoraj dve tretjini romarjev na Sv. Višarje slovenskega jezika.

Upravičeno se bojimo, da bi utegnile Sv. Višarje postati kot Stara gora pri Čedadu, kjer svetišče že dolgo vodijo italijanski kapucini in je slovenščina iz tistega svetišča povsem izginila. Na Stari gori boš zaman iskal slovenskega spovednika. Organizatorji slovenskih romarskih skupin pa bi gotovo imeli še marsikatero drugo pripombo na račun vodstva omenjenega svetišča. Tudi Sv. gora pri Gorici je bila v obdobju med prvo in drugo svetovno vojno žalostno zrcalo krščanske solidarnosti in konkretne ljubezni med narodi.

Sv. Višarje so do sedaj bile kraj, kjer je vsaka narodna skupina imela svoje. Zato ne bi bilo prav nič lepo, če manj pa koristno, če bi Sv. Višarje z novim vodstvom izgubile sloves, ki so ga uživale do danes. Pametno in pravično pa bi bilo, da bi Sv. Višarje ostale take, kot so, kraj, kjer se vsi počutijo doma!

Salvatore Venosi

K razmišljanju S. Venosija, ki je bilo objavljeno v listu »Dom« št. 14/1984 nimamo kaj dodati. Tudi mi želimo, da bi videmski nadškof Battisti našel takšno rešitev, ki bo dušnopastirsko odgovarjala Zabnicam in istočasno tudi svetovišarskemu svetišču, saj bo z dograditvijo žičnice znova postalo obiskovana božja pot na stičišču treh narodov.

Iz Slovenije

Karmeličanke v Sloveniji

Slovinci imamo dva samostana strožjih redovnic. Pred leti so Slovenke, ki so živele v Zagrebu v samostanu klaris prišle v Nazarje v Savinjsko dolino in tam osnovala lasten samostan.

Karmeličanke pa so imele do vojne svojo hišo na Selu pri Ljubljani. Povojna vihra jih je razgнала in sestre so odšle v avstrijske in nemške samostane. Pred 17 leti so se vrnile tri sestre in osnovala razna bivališča v župnijskem hlevu v Mengešu. Ves čas so se prizadevale, da bi neke dobile primerno zemljišče za skromen dom. Končno se jim je to posrečilo in jim je bil dodeljen prostor na župnijskem travniku v Sori pri Medvodah. Gradbena dela so se začela in trenutno postavljajo stene stavbi.

Samostanska družina šteje deset sester in tri novinke. Redovnice se posvečajo molitvi in premišljevanju. Gojijo pa tudi ročne spretnosti kot krašenje sveč, peko hostij in obdelujejo manjši vrt, da se preživljajo. Sestre ne zapuščajo samostana, saj se uvrščajo med kontemplativne (premišljevalne) redove. Cerkev je vedno cenila njihovo delo, saj sta prav molitev in premišljevanje, ki ga opravljajo vir blagoslova za narod, ki mu pripadajo. Zanimivo je, da v Sloveniji raste zanimanje za ta način redovnega življenja, zato so se tudi sestre odločile, da bi dostojno uredile svoje bivališče. Nova stavba bo imela prostor za dvajset redovnic in bo tako novo tiho molitveno središče Cerkev v Sloveniji.

Morda je tudi med bralci našega lista kdo, ki bi rad primaknil svoj dar za kakšno opeko pri tej gradnji? Tega lahko izroči na naši upravi.

Obnovljeno vodstvo SAZU

Člani skupščine Slovenske akademije znanosti in umetnosti (SAZU) (od 78 jih je bilo 68 navzočih) so ponovno (že tretjič) izvolili za njenega predsednika dr. Janeza Milčinskega, dr. Bratka Krefta in dr. Roberta Blinca za podpredsednika, dr. Jožeta Goričarja pa za glavnega tajnika.

Najbolj se je predlogu ponovne izvolitve Janeza Milčinskega protivil član Josip Vidmar, češ da se je SAZU s tem, da je organizirala letos spomlad simpozij o znanosti in veri vedla konspirativno in ni predhodno članstva obvestila o svojih pogovorih z Vatikanom, o sprejetih referatih in govornikih. Tudi naj bi SAZU pokazala omahljivost pri odredljanju do skupnih programskih jeder. Vseled tega se je Vidmar zavzel za to, naj člani izberejo predsednika, ki bo času primeren, ta čas pa terja »notranjo trdnost, povezanost s slovenskim svetom in bojovito odločnost v borbi za čast Akademije«. Rezultat volitev pa je nasprotno pokazal, da dr. Milčinski še vedno uživa zaupanje akademikov.

M. Terezija v Pragi

Na povabilo kardinala Františka Tomáška je m. Terezija obiskala Prago. Na Češkoslovaškem se je ustavila tri dni. Poleg Prage je bila tudi v Brnu in Bratislavi. Potem je odpotovala na Dunaj. V Prago je prišla iz Rima. Prej pa se je mudila v New Delhiju in s svojimi redovnicami pomagala sikhom, ki so se pred hinduisti po umoru Indire Gandhi zatekli v razna taborišča.

Evropsko mladinsko srečanje

Letošnje evropsko srečanje mladih, ki ga organizira redovna skupnost iz Taizeja, bo v Kölnu v ZR Nemčiji od 28. dec. 1984 do 1. jan. 1985. Srečanja se bodo udeležili tudi predstavniki verskih občeštev in veroučnih skupin iz Slovenije. Skupaj z drugimi vernimi študenti iz različnih evropskih dežel bodo pet dni molili, izmenjali izkušnje o tem, kako živeti po evangeliju danes, kako pogledati skupne kulturne korenine in kako se medsebojno spodbuditi za živo in dejavno sodelovanje v občestvih in krajevnih Cerkvah.

Ministrski predsednik Craxi in zunanji minister Andreotti sta obiskala Egipt in Saudsko Arabijo. V egiptovski prestolnici Kairu je predsednik države Mubarak pozval Craxija, naj Italija doseže pri zahodnih zaveznikih večjo pripravljenost za pospešitev pogajanj na Bliznjem vzhodu. Kar se tiče dvostranskih odnosov je bilo govora o sodelovanju Italije pri gradnji podzemne železnice v Kairu, postavitvi jedrske in električne termocentrale, o uporabi egipčanskega plina in nafte ter nakupu italijanskih protiaerovskih raket.

Konferenca južnotirolskega voditelja

Dr. Julius Magnago, 71-letni nesporni voditelj južnotirolskih Nemcev, ki je na čelu Južnotirolske ljudske stranke (Südtiroler Volkspartei - SVP) že od leta 1957, je imel v četrtek 15. novembra v Rimu tiskovno konferenco, v kateri je povedal marsikaj, kar je vredno premisleka.

Tako je dejal, da je proti političnemu nasilju, a da je žalostno dejstvo, da je Italija začela sprejemati ukrepe v korist nemške manjšine šele po teroristični dejavnosti na Južnem Tirolskem. Nadalje da je Italija leta 1919 šla daleč prek pravice, ki si jih je zastavila kot država, ki naj bi zaobjela vse Italijane. Leta 1921 je bilo v sedanjih bocijskih pokrajini na 199.201 Nemcev komaj 26.842 Italijanov, leta 1937 pa že 137.759. 95 % ljudskih stanovanj je bilo dodeljenih italijanskemu prebivalstvu, vse službe so bile za Italijane. Dvajset let se že razpravlja o pravicah manjšine, pa se ne pride do konca. Ali je potem čudno, če nekateri izgubijo zaupanje in iščejo drugo pot? Dejstvo je, da italijanski politiki niso fašističnega nasilja nad južnimi Tirolci nikdar priznali.

Če ima v neki tirolski vasi terorist Hoffer svojo ulico, Magnago brez zadrege pojasni: »Aretirali so ga, slabo z njim ravнали, umrl je v zaporu, nikoli ni bil obsojen. Koliko ljudi je bilo v zaporu, pa se je izkazalo, da so bili nedolžni? Pri izvajanju južnotirolskega statuta prihaja do zamud. Delno prihaja to od slabe politične volje, delno pa tudi od tako pogostih vladnih zamenjav. Italijani imajo do tega otroško veselje... Italijani očitajo Nemcem, da po »nemško«, to se pravi dosledno izvajajo italijanske zakone. Izvajajo naj bi se jih bolj »elastično«, kar Magnago odločno odklanja. Zakone se ali izvaja ali pa ne. Italijanski politiki italijanskega prebivalstva niso pripravili pravočasno na dvojezičnost. To je njihova velika krivda. Sedaj mnogi Italijani ne dobijo služb, ker ne znajo obeh jezikov. Južna Tirolska je po zaslugi nemškega prebivalstva dežela blagostanja. Socialna politika krepko prekaša povprečno italijansko raven. Medtem ko je v bocijski pokrajini komaj 3,6 % prebivalcev nezaposlenih, je državno povprečje 11 %.

Kongres v Tridentu

Konec prejšnjega tedna je bil v Tridentu kongres Tridentinsko-tirolske stranke (PPTI), ki ji predseduje senator Fontanari, predlagatelj zakonskega osnutka Slovenske skupnosti za zakonsko zaščito Slovencev v Italiji.

Kongres je imel sedaj poseben pomen, ker je tudi združil obe nekdanji veji te avtonomistične stranke v enotno politično gibanje. Na kongresu je bilo nad 400 delegatov stranke, poleg gostov drugih strank.

Na zborovanju so imeli glavno besedo predstavniki obeh vej stranke, oba predsednika, sen. Fontanari ter dr. Prandi in oba tajnika. V poročilih je prišla do izraza politična volja po skupnem delu v korist demokratičnih ter avtonomističnih idealov in napredka Tridentinske. Stranka je tudi izvolila novo vodstvo, predsednik je ponovno postal senator Fontanari.

Na kongresu so spregovorili predstavniki različnih strank in gibanj. Poleg zastopnikov pokrajinskih vodstev vsedržavnih strank sta bili prisotni tudi dve manjšinski stranki v Italiji, južnotirolska SVP in SSK. Pozdrav južnotirolske stranke je prinesel načelnik skupine v deželnem svetu Peterlini, ki je posebej izrekel pozdravne besede predsednika SVP Magnaga. Za Slovensko skupnost je spregovoril deželni tajnik dr. Bratuž, ki je skupno s pozdravom in voščilom za nove uspehe skupne stranke podčrtal nekaj misli. Zlasti je poudaril dolgoletne vezi med slovensko in tridentinsko stranko ter se ponovno zahvalil senatorju Fontanariju za njegovo delo v korist slovenske manjšine in njene zaščite. Obenem je poudaril, da veže tudi evropska problematika vse resnične avtonomistične demokratične sile, kar velja zlasti za manjšinske in druge sile alpskega loka.

Pozdravni telegram je poslal kongresu tudi deželni svetovalec SSK dr. Stoka.

Drevo z žlahtnimi sadovi

Nobelovo nagrado za fiziko sta letos prejela dva znanstvenika in raziskovalca: italijanski državljani prof. Carlo Rubbia in Nizozemec prof. Simon Van der Meer. Goričani smo upravičeno ponosni za visoko priznanje goriškemu rojaku in pripadniku furlanske narodne skupnosti, kakor je poudarila njegova mati.

Nagrado je prejel za svoj temeljni prispevek pri nastavku številnih eksperimentov in za celotni proces enega od teh. Odkril je namreč najmanjše sestavne delce materije in jih poimenoval »W« in »Zeta-zero«. Do uspešnega odkritja je prišlo po dolgih raziskavah, ki so se začele 1977-78 in trajale sedem let. Pri raziskavah je pod njegovim vodstvom sodelovala znanstvena ekipa 137 strokovnjakov. Goriški nobelovec je v zvezi s tem izjavil: »Dosegli smo samo eno od postojank na poti, ki jo je začel Einstein, nadaljeval pa Fermi in drugi znanstveniki.«

Prof. Rubbia je končal študije na »Normalki« v Pisi, sedaj pa je redni profesor na Harvardski univerzi v ZDA. Natečaj za univerzitetnega profesorja je sicer zmagal v Bariju, vendar so ga tam odklonili, češ da »nima dovolj didaktičnih izkušenj«. Njegovi sodelavci pravijo, da iz prof. Rubbie »bruhajo zamisli kakor iz ognjenika in ima izredno delovno zmogljivost. Njegova domiselnost je zelo obsežna, vendar se zna osredotočiti tudi na kapilarno eksperimentalno stvarnost.«

»Iz mojega znanstvenega izkustva,« pravi prof. Rubbia, »izhaja v glavnem dvoje zaključkov: 1. znanost ni čarovništvo, temveč kulturna danost, ki je na isti ravni kakor katera koli druga humanistična veda; 2. opozarja nas, da stvarstvo in njegova ureditev izhajata iz nadnaravne zakonitosti, ki je vse do potankosti predvidela in brezhbno ustvarila.«

Iz bogatega kulturnega humusa Goriške, ki temelji na medsebojnem soočenju različnih narodnosti, jezikov in kultur (italijanske, furlanske in slovenske, pred časom pa še nemške) je poglavo drevo z žlahtnimi sadovi.

Prof. Guido Maghet

Kamenčki

Enostranska zaskrbljenost za mlade ljudi

Katoliški list »Glas koncila«, ki izhaja v Zagrebu štirinajstredno, prinaša v številki z dne 4. novembra pismo, ki ga je podpisal neki M.M.. Pravi pa takole:

Se vedno mi je v živem spominu velika zaskrbljenost (časopisov, naša opomba) zaradi potovanja mladih v Rim. Zlasti je šlo za mlade iz Dubrovnika.

Letos pa je prišel v Dubrovnik neki šejk. V hotelu je naročil dve stanovanji. Šejk kot šejk je želel imeti v hotelu svoj harem. Naravno, za dolarje ni bil v zadregi. Pripeljali so mu pet ali šest deklet, starih 17 ali 18 let. Eni izmed njih se je posrečilo uiti.

Hotelsko osebje se je zgražalo. V Dubrovniku se je o tem dosti govorilo. Zaskrbljenost za mlade pa se zdi, da je pred dolarji izginila.

K temu pismu je vsaka pripomba odveč.

Posvet višjih redovnih predstojnikov

V Rimu so se 13. novembra zbrali na posvet višji redovni predstojniki. Med njimi je bilo 150 provincialov. Razpravljali so o »Redovnem življenju in župniji«. V Italiji oskrbujejo redovniki približno 2.000 župnij. V teh župnijah deluje 7.000 redovnikov. Posvet je trajal do 16. novembra.

Cerkev odklanja umetno oploditev

Italijanski moralist Gino Concetti, ki zadnje čase objavlja članke o perečih zadevah v vatikanskem dnevniku »Osservatore Romano«, je zapisal, da Cerkev tistim zakonskim parom, ki so neplodni, pa si želijo otrok, dovoljuje le posvojitvev otrok oziroma skrb za njihovo vzgojo in razvoj.

Pri tem je imel teolog očitno pred očmi primere žena v ZDA in Franciji, ki so pripravljene za primerno plačilo spočeti in roditi otroka zakonskim parom, ki so neplodni. Pojasnil je, da bi tako dejanje nasprotovalo osnovnemu etičnemu statutu zakona, saj Cerkev odklanja umetno oploditev in vsak poseg v življenje zarodka, ki ne bi bil povezan z biološko in duhovno edinostjo staršev.

Širite „Katoliški glas“

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Sv. oče je — s pristankom sovjetskih oblasti, kar daje upanje na neko sprostitvev odnosov Vatikana do Sovjetske zveze — imenoval dosedanjega spostolskega administratorja škofije Kaunas (Kovno) in predsednika litvanske škofovske konference Liudasa Povilonisa za rednega nadškofa, za njegovega pomožnega škofa pa duhovnika Jouzasa Preiksasa. Litva, ki ima 3.178.000 prebivalcev, je 80 % katoliška država. Šteje sedem škofij; od teh so tri nezasedene, ostale pa imajo le apostolske administratorje, primas Litve, nadškof v Vilni msgr. Stepanovicius, pa je že od leta 1961 konfiniran v kraju Zagare.

■ Ministrski predsednik Craxi je v začetku preteklega tedna obiskal bocijsko pokrajino (ki zajema nemško govorečo Južno Tirolsko) ter se tam sestal s predsednikom pokrajine dr. Magnagom, ki je istočasno predsednik Južnotirolske ljudske stranke (SVP) kakor tudi s predstavniški strank, ki sestavljajo vladno koalicijo v Rimu, nadalje z zastopniki opozicijskih strank, s škofom Gargitterjem in delegacijama sindikatov in industrije obeh narodnosti. Magnago je opozoril Craxija na še neresena vprašanja, zlasti na zahtevo, da mora sodna oblast z nemškimi strankami uporabljati nemški jezik, čemur pa italijanske stranke nasprotujejo, češ da bi to pomenilo poglabitev razdora med obema narodnostnima skupnostima.

■ V okviru rednih srečanj med ZR Nemčijo in Italijo sta se v Stresi ob Lago Maggiore sestala zahodnonemški kancler Kohl in predsednik italijanske vlade Craxi. Istočasno so tekli pogovori tudi med zunanjima ministroma obeh držav Genscherjem in Andreottijem. Predsednika vlad sta razpravljala o dvostranskih odnosih, o problemis EGS (med drugim o vstopu Španije in Portugalske v to skupnost) in o mednarodnem položaju. Kohl naj bi v prihodnjih dneh, ko bo obiskal ZDA, priporočil Reaganu, da obnovi dialog med Vzhodom in Zahodom ter dá pobude za mir in razorožitev.

■ »Armenska revolucionarna armada«, ki od leta 1973 pobija turške diplomate šrom po svetu v odgovor na rododom, ki so ga Turki v letih 1915-1918 izvršili nad armenskim prebivalstvom, je spet opozorila nase. Za kraj umora je že tretjič izbrala Dunaj. To pot je postal žrtev 52-letni turški diplomat Evner Ergun. Ni pa uspel atentat na bivšega libijskega predsednika vlade Bakuša, ki se je leta 1977 zatekel v Egipt. Tamkajšnje varnostne sile so odkrile atentatorje in nato simulirale

umor Bakuša. V Libiji so ugriznili v nastavljeno past in oznanili v svet, »da je bil kaznovan izdajalec«. S tem je Gadafilev režim potrdil, da je on organiziral neuspeli umor, obenem pa se osmešil pred svetovno javnostjo, ki se vedno bolj zaveda nevarnosti početja histeričnega in fanatičnega polkovnika.

■ Romunski zunanji minister Stefan Andrei je obiskal Pariz, kjer ga je sprejel predsednik republike Mitterand, obširno pa se je razgovarjal s francoskim zunanjim ministrom Cheyssonom. Ta mu je naštel kar 216 primerov iz zadnjih dveh let, ko je romunska vlada kršila človekove pravice tako v osebnem kot družinskem in političnem pogledu. Iz Zahodne Nemčije pa je bilo izgnanih pet članov romunskega diplomatskega zastopstva, ker se je izkazalo, da so sodelovali pri atentatih na politične nasprotnike romunskega političnega režima na nemških tleh.

■ Stalinova hči, 58-letna Svetlana Alilujeva je na tiskovni konferenci, ki jo je imela v Moskvi za sovjetske in tuje časnikarje pojasnila, zakaj se je po 17 letih vrnila v Rusijo. Dejala je, da je zapustila domovino, ker je sveto verjela v »svobodni svet«, ki pa jo je kmalu razočaral, saj ni bila svobodna niti za hip. O njenem življenju so odločali poslovneži, odvetniki in drugi, ki so ji neprestano naročali, kaj in kako naj piše in govori. O možu dr. Petersu je rekla, da je bil slab človek, da ni skrbel za hčerko Olgo in da jo je po ločitvi pred 12 leti le štirikrat obiskal. V Sovjetski zvezi se bo posvetila le otrokom, saj so za žensko družina in otroci najvažnejše, zaposlila pa se bo s prevajanjem iz angleščine. Poudarila je še, da je verni in da ji je vera pomagala pregnati občutek krivde.

■ Čilski nadškof Juan Francisco Fresno, ki vodi nadškofijo Santiago, je odredil, naj bi se ta petek 23. novembra vsi verniki postili, razmišljali o tem, kako pripomoči k miru v Čilu na osnovi resnice, ljubezni in pravičnosti ter molili za domovino, za uboge, za žrtve nasilja, za oblastnike, za pastirje Cerkve, med njimi še posebej za jezuitskega patra Ignacija Gutierrez, ki je vodil v Santiagu na škofiji urad za pomoči potrebne, pa mu oblasti kot Špancu ne dovolijo povratka, češ da se je v Evropi družil z nasprotniki čilskega režima. Tudi sv. oče je v nedeljskem opoldanskem nagovoru omenil Čile, »od koder prihajajo vznemirljive vesti« in izrekel željo, da bi se v državo vrnil mir, sloga in vedrina duha.

K problemu Malega semenišča v Gorici

Na goriški Cecilijanki preteklo nedeljo je župan dr. A. Scarano znova potrdil, da v Gorici obstaja problem poslopjaj za slovenske šole. Gre za otroški vrtec in za osnovne šole v južnem delu mesta, ki gostujejo v začasnih in neprimernih prostorih. Potem je tu enotna nižja srednja šola, ki ima svoj sedež v bivšem Malem semenišču.

Poleg teh obveznih šol so še višje srednje šole: učiteljske in tečaj za vrtnarice, klasična gimnazija in licej, trgovski zavod za zunanjo trgovino Ziga Zois, ki ima letos pet popolnih razredov. Tudi te šole imajo začasni sedež v stavbi Malega semenišča.

V zasilnih prostorih v ul. Rismondo gostuje trgovski zavod Ivan Cankar, ki obhaja letos desetletnico obstoja. Končno je tu še 1. razred industrijskega zavoda, ki je pridružen italijanskemu zavodu ITI. Gre torej za osem šol, ki nimajo stalnega sedeža. Problem je gotovo resen. Na žalost se pa resnosti problema premnogi, zlasti odgovorni ne zavedajo. Med italijanskimi oblastmi se zdi, da je edini, ki ima posluš, župan Scarano. Slišali smo, da je v oziru poslopjaj za slovenske šole v Gorici že interveniral v Rimu. S kakšnim uspehom, ni znano.

Toda napoveduje se, da bo morda že prihodnje šol. leto postal posebno resen problem srednjih šol, ki gostujejo v Malem semenišču. Škofija, ki je lastnica, je namreč poslopje semenišča z vsem zemljiščem dala na prodaj. Govori se, da se zanima neki kupec iz Švice. Kaj bo, če do prodaje res pride? Za sedaj bodo prizadele slovenske srednje šole, v prihodnosti pa celo goriško mesto.

Naši upravitelji bi namreč ne smeli spregledati važnosti, ki jo poslopje Malega semenišča ima za Gorico. Gre za eno najlepših in največjih stavb v mestu. Poleg tega je trdno zidano, da je brez večjih poškodb prestalo dve vojni in potres. Od 1912, ko je bilo zgrajeno, do danes je služilo za najrazličnejše namene: bilo je zavod za dijake Malega semenišča. Tik pred zadnjo vojno je v njem bivalo in se šolalo kakih 160 dijakov v osmih razredih gimnazije. Med prvo in drugo svetovno vojno je služilo za vojaško bolnišnico. Zadnjih deset let so našle v njem prostore slovenske srednje šole.

Ali bi bilo pametno, da naši upravitelji pustijo, da se takšno poslopje proda tujcem? Če do tega pride, bo poslopje za vedno izgubljeno za Gorico. Tega se mnogi pametni ljudje v Gorici bojijo, tako med Slovenci kot med Italijani. Zaradi tega se govori, naj dežela odkupi poslopje Malega semenišča in ga da na razpolago goriški občini in pokrajini. Trenutno bi bilo s tem rešeno vprašanje slovenskih srednjih šol v Gorici, v daljši perspektivi pa bi goriški občini in pokrajini ostalo poslopje, ki je veličastno, trdno zidano, na silno lepem kraju, uporabno za razne kulturne in znanstvene potrebe. Pa tudi še za kaj drugega, če se bo pokazala potreba.

Ali bodo deželni in drugi upravitelji toliko pametni, da bodo stavbo Malega semenišča odkupili in jo rešili za goriško občino in pokrajino?

Z GORIŠKEGA

Gabrje

Nenadna smrt dobre žene in matere. Kar nismo mogli verjeti, ko se je po vasi v sredo 14. novembra raznesla vest o smrti Jelke Marušić por. Florenin, saj smo jo še tisto dopoldne videli čilo in zdravo. Odsšla je nenadoma v večnost in s seboj odnesla skrivnost svoje odločitve.

Težko nam bo sprijazniti se z njeno odsotnostjo, saj je toliko prispevala vsak dan k rasti vaške in župnijske skupnosti. Bila je skrbna žena, vzorno je vzgojila hčer in sina, kot mlado dekle je pomagala pri boju za svobodo primorskega ljudstva, kot žena in mati pa je zlasti veliko časa

žrtvovala za svojo farno cerkev. Vsak teden jo je krasila, pobirala ob večjih praznikih za rože med vaščani, imela na skrbi denarno bero za dušnega pastirja v Zg. Gabrjah, pogosto tudi med tednom bila pri maši in obhajilu. Res, »vrla žena, katere cena visoko presega bisere, ki ji zau-pa srce njenega moža, ona pa mu izkazuje dobro vse dni življenja. Svojo dlano odpira ubogemu in potrebnemu podaja roke« (Preg 31, 10-12 in 20), kot smo slišali pri bogoslužju preteklo nedeljo.

Njen pogreb 17. novembra je bil zgovoren dokaz, kako je bila priljubljena. Zadnjič je obiskala na ramenih mož in fantov njej tako drago cerkev, ki jo je pričakala z istimi rožami, katere je prejšnji petek še sama pripravila. Zadušnico je vodil domači dušni pastir ob somaševanju njenega sorodnika župnika Davida Ožbota z Martinščine in rektorja goriškega semenišča Armanda Zorzina. G. Jurak je v poslovnem govoru prikazal pokojnično zavzetost za domačo hišo božjo in se ji zahvalil za vse dobro, ki ga je v življenju storila za družino, farno in narodno občestvo, g. Zorzin pa je v italijanščini povedal nekaj misli o smrti in vstajenju ter povabil vse prisotne, naj tudi smrt krščansko sprejmejo.

Na pokopališču smo se razšli z željo, da bi draga pokojnica živela naprej med nami po svojih delih in našla posnemovalcev, ki bodo nadaljevali tam, kjer se je njena delavnost prekinila. Naše sožalje pa gre težko preizkušanim družinskim članom, predvsem ostareli materi, možu, otrokoma in sestrami, ki naj najdejo v molitvi moč in tolažbo. Sožalju se pridružuje tudi naš list, ki ga je prav pokojnica uvedla v svoj dom. - jk

Obisk Slovenske skupnosti v Ajdovščini

Na povabilo medobčinske SZDL severnoprimorskih občin (Idrija, Tolmin, Nova Gorica in Ajdovščina) se je v petek 16. novembra mudila v Ajdovščini in Vipavi delegacija pokrajinskega sveta goriške Slovenske skupnosti. Obisk spada med dobrososedske odnose, ki jih slovenska stran-ka na Goriškem razvija z matično domovino.

Delegacijo goriške stranke je vodil pokrajinski tajnik Marjan Terpin, v njej pa so bili še G. Gradnik, dr. M. Spacapan, dr. D. Paulin, Renzo Frandolič, dr. M. Jarc, H. Koriš, B. Černic, F. Kenda in dr. K. Brešan. Medobčinsko SZDL pa je vodil njen predsednik Marjan Tavčar.

Uradni pogovori so potekali v Ajdovščini. Marjan Tavčar je goste seznanil s trenutnimi problemi sedanje slovenske in jugoslovanske družbe. Posebej je obravnaval probleme na Primorskem.

Marjan Terpin pa je zlasti poudaril vlogo SSK v Italiji, kjer s svojim samostojnim nastopanjem posega v vse politično in pravno življenje. SSK se temu poslanstvu ne bo odpovedala, marveč bo skušala po svoji moči to delo še poglobiti.

Delegaciji sta se zavzeli za širše sodelovanje tudi na drugih področjih kot so gospodarstvo, kultura in šport, kjer naj matica podpira prizadevanja vseh Slovencev ne glede na politične nazore. Dogovorili so se za komisijo, ki bo te probleme konkretno reševala.

Delegaciji sta si nato ogledali galerijo umetnika Vena Piona, obrat Fructal, sobodno urejeno srednjo šolo in vinsko klet v Vipavi.

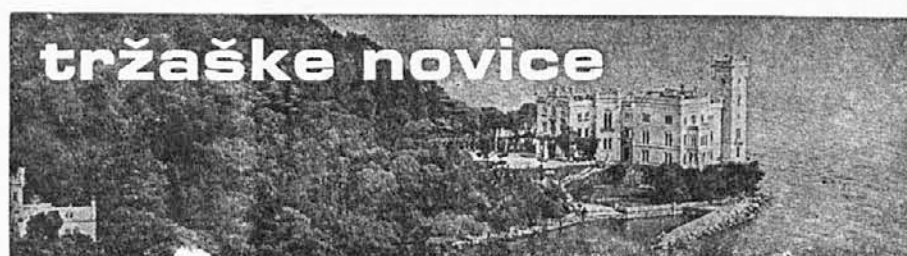
Manifestacija za dvojezične napise

V Trebach nad Trstom se je v nedeljo 18. novembra izvršila slovenska manifestacija za postavitev dvojezičnih napisov v naseljih tržaške pokrajine, kjer živi slovensko prebivalstvo. Ze zgodaj zjutraj so mladinci v Trebach, na Padričah, v Bazovici, v Gropadi, pri Ferlugih in pri Banih namestili dvojezične krajevne table, ki naj bi prispevale k sožitju, razumevanju in sodelovanju med tu živječimi narodom.

Računajo, da se je manifestacije udeležilo kakih pet tisoč oseb. Prisotni so bili slovenski izvoljeni predstavniki in razna politična telesa, župani slovenskih občin, pa tudi nekateri Slovincem naklonjeni Italijani.

Prvi govornik je bil David Malalan, ki je pozdravil v imenu koordinacijskega združenja kraških vasi. Sledili so za PCI Stojan Spetič, za SKGZ Dušan Udovič, za PSI Igor Tuta, za SSK Bojan Brežigar in za SSO Elvi Slokar.

Naj v zvezi z zahtevo po dvojezičnih tablah omenimo, da je v petek 16. novembra zvečer tržaški župan Richetti na

Ustanovitev medžupnijskega sveta

Vsa tržaška slovenska Cerkev je vabljen na posebno srečanje, ki bo v nedeljo 16. decembra ob 16. uri v prostorih Slovenske prosvete v ul. Donizetti 3. Duhovniki, redovnice, predstavniki župnijskih svetov in verskih organizacij se bomo zbrali z namenom, da ustanovimo poseben organ, ki naj, na kratko rečeno, povezuje vse naše pastoralno delovanje.

Nekaj podobnega smo že imeli pred leti; sedanje razmere pa so drugačne, lahko rečemo neke boljše, saj ima vsak duhovnik okrog sebe skupino ljudi, paj naj imenujemo to skupino župnijski svet ali kakorkoli, vernike torej, s katerimi deli odgovornost pastoralnega dela. Ravno zaradi tega čutimo potrebo po tesnejši povezavi in tudi po priložnosti, da marsikdo spregovori pred širšo javnostjo ter pokaže na tiste rane, ki so obenem boleče in zdravilno sredstvo. Bomo vsi žrtvovali en nedeljski popoldan v ta namen? Ožja skupina pripravila to srečanje, da ne bo ostalo na ravni akademske razprave, temveč da bo podlaga za skupne pobude. Sprejemamo vsak predlog, pomislek ali načrt. Skupno delo pomeni božji blagoslov.

Priprave na zborovanje

»Skupnost in krščanska sprava«

Škofijski pastoralni urad je povabil v soboto 17. novembra v dvorano zraven cerkve sv. Marije Velike predstavnike vseh župnijskih svetov in organizacij z namenom, da bi predstavil napovedano zborovanje »Skupnost in krščanska sprava«.

Po večernicah je spregovoril najprej škof Bellomi, ki je nakazal glavne cilje tega zborovanja in kako naj ga uresničujemo, najprej v sebi in potem v svojem okolju. P. Nero Bassan pa je imel tehtno razmišljanje in pokazal pot italijanske Cerkve v tem zadnjem desetletju in kako je prišlo do te pobude in kakšen je cilj te sprave. Pojem zasluži posebno razlago in razglabljanje, kar bomo storili naknadno.

Nazadnje so se prisotni razdelili v tri skupine, da bi posebej razpravljali o tem, kar so slišali in kako naj bi to izvajali po svojih župnijah in organizacijah. Prisot-

ni Slovenci smo se zbrali posebej. Najprej smo izvolili svojega predstavnika za koordinacijski odbor (izvoljen je bil Aldo Stefančič) ter razpravljali, kako bi konkretno vpeljali zamisli tega zborovanja v našo slovensko stvarnost.

Najprej pa moramo ljudi seznaniti o tem in ustvariti zanimanje. Najbolj bo pripomogla škofova beseda, predvsem v adventnem času.

Škofov obisk v Dolini

V nedeljo 25. nov. ob 9.30 bo g. škof maševal na Prebenu, ob 11. uri pa v Dolini. Ob 16. uri se bo g. škof srečal z Dolinčani tudi v Mladinskem domu. Škofov obisk se bo nadaljeval še naslednji ponedeljek, torek in sredo.

Dve skupni tržaški romanji v prihodnjem letu

Tržaška Duhovska zveza namerava prirediti v prihodnjem letu dve skupni romanji: prvo enodnevno v četrtek 25. aprila v Drežnico in v Vipavo, drugo petdnevno pa v prvi polovici julija v Einsiedeln v Švico. Ko bo čas za vpis, vas bomo o vsem potrebnem seznanili.

Pomagajmo otrokom!

TEDEEN SKLADA »MITJA ČUK«

Od 25. nov. do 2. dec. v prosvetnem domu na Opčinah razstava izdelkov vzgojnega zavoda »Elvira Vatovec« iz Strunjana; ogled razstave ob delavnikih od 16. do 19. ure, ob nedeljah od 10. do 12. in od 15. do 18. ure.

26. nov. Peterlinova dvorana v Trstu: Srečanje slovenskih skladov na Tržaškem ob 20.30.

27. nov. Gregorčičeva dvorana v Trstu: Predstavitve sklada »Mitja Čuk« ob 20.30.

28. nov. Prosvetni dom na Opčinah: Veseli večer v trebenskem narečju ob 20. uri.

29. nov. Finžgarjev dom na Opčinah: Ura risank ob 17.30.

30. nov. Finžgarjev dom na Opčinah: Celovečerni film ob 20.30.

1. dec. Prosvetni dom na Opčinah: Koncert ob 20.30.

2. dec. Finžgarjev dom na Opčinah: S pesmijo in plesom med nami ob 17. uri.

Dalmatinov večer

»Letos so se spomnili Jurija Dalmatina in njegove Biblije na številnih srečanjih v Sloveniji in v širšem svetu ob 400-letnici Biblije«, tako je začela svoje predavanje o Juriju Dalmatinu prof. Lojzka Bratuž v četrtek 15. novembra. Zelo na mestu je zato bilo, da so se te obletnice spomnili tudi goriški Slovenci in posvetili v organizaciji SKPD »M. Filej« Juriju Dalmatinu poseben kulturni večer. Ta je prikladal v malo dvorano Katoliškega doma kar lepo število poslušalcev, znamenje, da so nekateri kulturni dogodki, ki le pritegnejo zanimanje goriškega precej apatičnega občinstva.

V dvorani je na stojalu dominirala Dalmatinova Biblija v faksimilirani izdaji. Videli smo, kako zajetna knjiga je to in

kako okusno opremljena z lesorezi in vignetami. Še danes bi bila v ponos vsaki tiskarni, kaj šele pred 400 leti. Še bolj se mora človek čuditi Dalmatinu, da je v glavnem sam prevedel celotno biblijo, ko pa vemo, da je danes pri prevodu nove zaveze sodelovalo precejšnje število prevajalcev. Pametno zato, da je pri večeru bila na »tronu« Biblija.

Predavateljica se ni ustavila samo pri Dalmatinu, temveč je orisala osebnosti vseh štirih glavnih pobudnikov protestantske reforme pri nas in s tem glavnih začetnikov slovenskega slovstva; to so: Primož Trubar, Sebastijan Krelj, Adam Bohorič in seveda Jurij Dalmatin. Vsi štirje tvorijo namreč kot neke vrste delovno skupino, pri kateri je prispeval vsak svoje ne toliko za uspeh protestantizma na Slovenskem, ampak za polaganje temeljev, ki sta na njih pozneje zrastle slovenski literarni jezik in slovstvo. Njih verska prizadevanja je uničila protireforma, njih literarne zasluge so pa ostale in so danes last vseh Slovencev. V tem oziru smo presegli ideološko vrednotenje protestantskih piscev, kar je bilo v ospredju ob 400-letnici Trubarjevega rojstva; danes cenimo njih literarne zasluge, ki so nesporne.

Predavanje so popestrili posrečeno izbrani odlomki iz Biblije, ki jih je prebral Franko Zerjal. Občutili smo, kako prijetno zveni še danes Dalmatinov arhaični jezik. Franka Zgavec je ob spremljavi na harmoniji prof. Plesničarjeve zapela tri pesmi iz protestantskih pesmaric, saj so protestanti zelo gojili tudi ljudsko petje.

Naj omenimo še, da je bila na ogled originalna izdaja protestantske pesmarice iz leta 1584 ter prvi zvezek pridig Janeza Svetokriškega, oboje last knjižnice goriškega bogoslovnega semenišča, ter številne fotokopije raznih knjig naših protestantskih piscev in tudi Trubarjeva Cerkovna ordnunga.

Bil je res večer, od katerega smo vsi odšli kulturno bogatejši.

IZ KANALSKE DOLINE

Pok. šolska sestra Judita Pipan

Bog je dal s. Juditi Pipan, da je še doživela 60. obletnico redovnega življenja. Srečna jo je letos praznovala za veliki šmaren v Zabnicah. Eno željo in prošnjo je tedaj imela: da bi šla čimprej k Očetu. Ze po treh mesecih jo je Bog uslišal ter jo po brdkem trpljenju zadnjih tednov sprejel k sebi. Umrla je 4. novembra.

Zlasti v boleznih, ko so ji oči opešale, je bilo njeno glavno delo molitev in združenje z Bogom. Pogosto smo jo našli v kapelici pri molitvi za sv. očeta, za potrebe vesoljne Cerkve, zlasti za slovenske duhovnike, za vaščane, s katerimi je živela in za ves svet.

Rodila se je v Tomaju na Krasu. Oče ji je umrl, ko je bila še otrok. Mama jo je dala v šolo k sestram notredamkam. Ko je končala gimnazijo, se je vpisala na glasbeno šolo. V teh letih ji je dozorelo veselje do redovnega poklica in je proslila za vstop pri Šolskih sestrah v Mariboru. V kongregaciji se je izšolala za otroško vrtnarico in dokončala višjo glasbeno šolo.

Njeno veselje je bilo orlanje: igrati in peti Bogu v čast. Z veseljem je to poslanstvo vršila nepretrgano 17 let v župnijski cerkvi v Zabnicah. Pevci so jo vzljubili in ji radi sledili. Službo organista je vršila, dokler je ni dolžnost poklicala na odgovorno službo provincialne predstojnice v Trstu. Po šestih letih je bila izbrana za vrhovno svetovalko in je v Rimu preživela drugih šest let.

Nato je še enkrat postala predstojnica sester v Zabnicah. Ko je letos v septembru dovršila teh šest let predstojniške službe, se je čutila olajšana. Zavest, da je dovršila svoje poslanstvo na zemlji, jo je napolnila s hrepenenjem po nebeški domovini.

Od nje smo se poslovlili po besedah župnika g. Marjana Garjupa kot od »močne žene«. Domača zhora, moški in ženski, sta ji izkazala hvaležnost s pesmijo, drugi pa s številno udeležbo in vencem cvetja. G. Franc Zlobec pa jo je prikazal kot osebo molitve in delavke za božjo čast. Naj odslej uživa Boga vso večnost. - Sosestra

Iz življenja naših ljudi

25 let hotela Bled

V hotelu Bled v Rimu smo bili 16., 17. in 18. novembra gostje g. Vinka Levstika. Povabljeni smo bili, da se z njim veselimo 25-letnice uspešnega obstoja njegovega hotela, obenem pa da zaželimo njemu in osebju vso srečo v novem objektu v Gorici.

Ti trije dnevi bodo za nas, ki smo napolnili avtobus, ostali v nepozabnem spominu tudi zaradi vsega drugega, kar smo lahko videli in doživeli v Rimu, od umetniških vrednot in lepote do ogleda cerkve sv. Petra in prisotnosti na trgu sv. Petra ob papeževem nedeljskem opoldanskem nagovoru in pa do obiska v zavodu Slovencev, kjer nas je z vso gostoljubnostjo sprejel msgr. dr. Jezernik in drugi njegovi sobratje in bogoslovci, ki so nam zapeli nekaj pesmi.

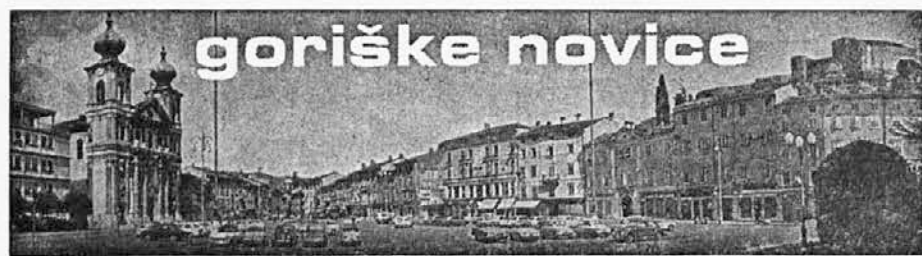
Potovanje v Rim je bilo v organizaciji Marija Kralja, duhovno oskrbo pa nam je nudil g. Zarko Škerlj. Višek vsega je bil sobotni večer v hotelu Bled, ki se ga je udeležilo tuid veliko rimskih Slovencev ter uglednih italijanskih gostov. Za veselo razpoloženje je skrbel ansambel Taims z Opčin, umetniški poudarek pa je večeru dala s svojimi razstavljenimi izdelki umetnica Bogomila Doljak.

Deželni svetovalec dr. Drago Štoka se je Levstiku in njegovemu osebju zahvalil za vse, predvsem pa za njegov človeški čut, saj je kot lastnik hotela Bled imel v gosteh slovenske rojake z vsega sveta, posebno pozornost pa je vedno posvečal za mejskim Slovincem, saj so bile razne naše delegacije, študentje, posamezni javni delavci in mnogi drugi pogosto njegovi zastonski gostje.

G. Vinko Levstik se je vsem, ki so prišli na proslavo jubileja zahvalil, obenem pa izrazil žalost, da bo svoj hotel s prihodnjim letom zapustil, je pa istočasno vesel, da se bo preselil kot hotelir v Gorico.

V prepričanju, da tolmačim čustva vseh udeležencev tridnevnega izleta, se g. Vinku Levstiku od srca zahvalim za vse in mu želim še mnogo poslovnih uspehov v sončni Goriški. - Udeleženka

■ Blizu Šibenika se je zaradi hudega neurja potopila italijanska ladja-cisterna »Brigitta Montanari«, ki je registrirana v Trstu. Devet mornarjev s kapitanom se je rešilo s plavanjem, dva pa sta utonila.

goriške novice

Cerkev sv. Ignacija v Gorici

Gotovo najbolj značilno središče goriškega mesta je Travniki; vse glavne ulice se stekajo v ta trg. Na tem zaokroženem središču pa izstopa monumentalna zgradba cerkve sv. Ignacija, ki s svojo mogočno fasado daje trgu poseben blesk in zanimivost.

Mnogi obiskovalci mesta mislijo, da je ta cerkev goriška stolnica, je pa verjetno ena najbolj obiskovanih cerkev v našem mestu. Posebno priljubljena pa je ta cerkev goriškim Slovincem in že od nekdaj se vsako nedeljo obhaja v njej slovenska služba božja, ki je obenem tudi srečanje in povezavo vse naše ljudi, razkropljene po mestu.

Slovenska služba božja, ki jo vedno spremlja dostojno zborovsko petje na koru v okviru bogate baročne notranjštine svetilišča, ima zaradi tega še posebno slovesen značaj. Ob ustanovitvi slovenske duhovnije za goriško mesto pri Sv. Ivanu je bilo izrecno določeno, da bodo še naprej ostale vse druge službe božje v raznih cerkvah. In tako je tudi v resnici.

Pri Sv. Ignaciju se vršijo vse večje pobožnosti za slovenske vernike, kot prvo sv. obhajilo, sv. birma itd. Letos meseca marca je bilo v tej cerkvi izredno slavje: zlata maša msgr. Močnika. Ob tej priložnosti je zbor L. Bratuž pel latinsko mašo V. Vodopivca, ki nam je ohranjena le v rokopisu.

Toda tudi ta cerkvena stavba, priča dvestoletne zgodovine Gorice potrebuje vzdrževanja in obnove. V zelo kritičnem stanju so velike orgle, ki zahtevajo nujnega popravila. V ta namen so začeli pobirati darove. Slovenske vernike lepo prosimo, naj svoje prispevke izročajo msgr. Močniku pri slovenskem dušnopastirskem središču pri Sv. Ivanu.

DRAMSKI ODESEK PD »STANDREŽ«

uprizori Stokovo veseligo

»MOČ UNIFORME«

v soboto 24. novembra ob 20.30
v Katoliškem domu v Gorici

Novembrska seja ZSKP

Odbor Zveze slov. katol. prosvete (ZSKP) je na redni seji 5. novembra vzel najprej v pretres Koroške dneve in ugotovil, da je ta teden gostovanj pozitivno potekal. Zahvala gre na tem mestu predvsem domačim društvom, ki so velikodušno sodelovala pri organizaciji. Prireditve so bile kvalitetne in dobro obiskane. Zato načrtuje odbor, da bi tak teden ponovno organiziral v prihodnje in sicer naj bi se gostovanja vršila vsaki dve leti, stiki s Koroško pa naj bi se v tem premoru neprekinjeno razvijali. Prav tako naj bi se nadaljevalo sodelovanje s Trstom, ki se je v tem tednu izkazalo za zelo pozitivno. Odmernost v časopisih in po radijih na Koroške dneve je bila zadovoljiva.

Pozitivno je bilo tudi srečanje, ki je potekalo med člani ZSKP in ZSKD. Predstavniki obeh zvez so poročali o svojem delovanju, v pretres so vzeli različne skupne probleme in vprašanja, zlasti pa so se ustavili pri oblikah sodelovanja za naprej kot bo npr. meseca marca skupna prireditve v Krminu, tj. na področju, kjer kulturno življenje med Slovenci ni posebno živo. Na tej prireditvi naj bi bile prisotne vse skupine, ki delujejo v tem okraju. Sodelovale naj bi tudi skupine, ki so včlanjene v obeh zvezah s programom, ki bi ustrezal takšnim publikumom. Na seji so bile že določene skupine, članice ZSKP, ki bodo sodelovale na tej prireditvi.

Podrobneje je bilo potem govora o pevski reviji Cecilijanka. Določene so bile razne funkcije in dela.

Med bližnjimi prireditvami je tudi Kosovelova proslava, 16. decembra. Govoril bo pisatelj Boris Pahor, ob njem pa bodo še recitatorji in zbor.

Ze sedaj naj bi se društva pripravila in prijavila za pustno prireditev, ki je prejšnje leto odpadla, s prihodnjim letom pa bo ponovno zaživel.

Z veseljem je odbor ZSKP vzel na znanje, da je vprašanje slovenske sekcije pri italijanskem tehničnem zavodu ITI pozitivno rešeno. Slovenske šole pa muči še en problem, tj. šolska stavba, ki bi jo škofija utegnila prodati. Slovenske šole bi s tem izgubile odlični prostor. Za rešitev tega problema je najprimernejši politični forum, vseeno bo ZSKP v okviru SSO zavzeto sledila temu vprašanju.

Med pobudami zveze je bil tudi obisk v Gonarsu. Udeležba ni bila posebno velika, vendar je prav, da se tudi ta tradicija ohrani.

Seja se je zaključila s poročili včlanjenih društev.

PRISPEVAJ VELIKODUŠNO ZA NOVO SLOVENSKO TELOVADNICO V GORICI! S TEM BOŠ PRIPOMOGEL, DA BO NAŠ MLADI ROD OSTAL SLOVENSKI.

OBVESTILA

Misijonar Bernik med nami. K temu članku v prejšnji številki Katol. glasa je treba dodati, da podpira na Tržaškem indijske bogoslovce poleg župnij Boršt, Boljunc, Mačkolje ter Marijinih družb v Rojanu in ul. Risorta tudi Sv. Križ, ki je od župnij prvi začel s to akcijo in pridobil zanj omenjene tri župnije. Letos so v Sv. Križu izročili misijonarju Berniku v dveh obrokih 600.000 lir za dva bogoslovca.

Predstavitve knjig v Katol. knjigarni. V torek 27. novembra ob 19. uri bodo v Katoliški knjigarni v Gorici predstavili novo stvaritev tržaškega pisatelja Rafka Dolharja. Predstavil jo bo časnikar Gorazd Vesel, odlomke iz knjige pa bo brala gledališka igralka Bogdana Bratuž. Prav bi bilo, ko bi se tega srečanja, ki ga je pripravila Katoliška knjigarna, udeležili goriški Slovenci v velikem številu, saj pomeni prijetno novost.

SDGZ Gorica vabi člane in nečlane na sejo malotrgovske sekcije, ki bo v ponedeljek 26. nov. ob 18. uri na sedežu v ul. Morelli 14 (vhod iz dvorišča) s sledečim dnevnim redom: 1. zakonski predlog Visentini; 2. novo računalnik na SDGZ v Gorici; 3. priprava na občni zbor sekcije; 4. razno.

Tečaj za zborovodje. Na sedežu Slovenske prosvete v Trstu, ul. Donizetti 3 se nadaljuje natečaj za zborovodje, ki ga prireja ZCPZ. Lekcija traja tri ure in ima dva dela. Prvi je posvečen teoriji (tehnika dihanja, uporaba resonančnih prostorov, drža telesa itd.), drugi branju not in interpretaciji skladb s praktičnimi primeri. Začetek ob 16. uri.

V Kulturnem domu v Trstu bo gostovala Drama iz Maribora z igro Draga Jančarja »Disident Arnož in njegovi« in sicer v petek 23. nov. ob 16. uri red H in I, ob 20.30 pa red A; v soboto 24. nov. ob 20.30 red B in F; v nedeljo 25. nov. ob 16. uri red C in G.

V Kulturnem domu v Gorici nastopi Drama iz Maribora z isto igro v ponedeljek 26. nov. ob 20.30 red B, v torek 27. nov. ob 20.30 pa red A in C.

Važno za upokojece v Jugoslaviji. Vsi, ki prejemajo delavsko pokojnino v Jugoslaviji in so odslužili vojaški rok v Italiji in v tej državi plačali socialne prispevke, imajo pravico do dodatne pokojnine v Italiji. Potrebni so sledeči dokumenti: potrdilo o bivanju v Jugoslaviji, družinski list, dekret jugoslovanske pokojnine, dokument o vojaški službi v Italiji (za ženske, če so bile v službi Rdečega križa) ali delovni dobi v Italiji. Vse potrebne informacije lahko dobite na patronatu INAS v ul. Roma 20 v Gorici, tel. 0481/84987 ali pa v Krminu v ul. Udine 40, kjer je na voljo tudi slovenski uradnik.

Dušnopastirski tečaj zamejskih in izseljenjskih duhovnikov 1985 bo v dneh od 19. do 21. avgusta v novem Modestovem domu v Celovcu.

Dr. Štoka se je sestal s senatorjem Fontanarijem

Deželni svetovalec SSK dr. Drago Štoka se je v Rimu sestal s tridentinskim senatorjem Fontanarijem, ki je v prejšnji in v tej zakonodajni dobi predložil v senatu zakonski predlog SSK o globalni zaščiti Slovencev v Italiji. Med dolgim razgovorom o tej problematiki je senator Fontanari izrazil bojazn zaradi politične krize, ki se odpira ne le v vladi, temveč tudi v parlamentu. Upati je, da kriza ne bo negativno vplivala na reševanje slovenskih zadev, saj je že zdavnaj dozorel čas za zagotovitev pravne zaščite Slovencev v Italiji.

Šport

Olympia Terpin je uspešno začela prvenstvo

Tudi v drugi tekmi si je goriška Olympia Terpin priborila zmago. Tokrat je premagalo tržaško moštvo Bor. Čeprav niso v začetni fazi naši fantje zastavili pravilno svoje igre, so v naslednjih setih povedli in v petem setu popolnoma pregažili nasprotnike, ki so v svojih vrstah imeli poleg nekaterih Italijanov tudi odličnega Grilanca, ki je že nastopal v A Ligi.

Trener goriškega moštva Neubauer je torej dobro zastavil delo in prvi rezultati so obetajoči, zlasti še, ker je moštvo zelo mlado. V sobotni tekmi smo bili priča še nekaterim negotovostim, vendar mislimo, da so igralci na pravi poti in lahko pričakujemo nadaljnjih dobrih rezultatov. Končni rezultat je bil 3 : 2 (11 : 15, 15 : 11, 4 : 15, 19 : 17, 15 : 5).

Za Olympia Terpin so nastopili Mirko Spacapan, Igor, Marko in Stefan Cotič, Simon in Andrej Terpin, Aleš Prinčič, Lucijan Battisti, Rinaldo Dornik, Mauro Kuštrin in Guido Neubauer.

Sobotna zmaga je bila najlepše darilo za dolgoletnega igralca in neutrudnega bodrilca celotne ekipe Maura Kuštrina, kateremu je žena Rita povila sina Luka. Ob tem dogodku se čestitkam pridružuje celotno SŽ Olympia.

Drugi rezultati slovenskih ekip: Jamlje Sobema - Borgo S. Sergio 3 : 1; Rozzol, Trst - O. K. Val 3 : 0.

V soboto čaka goriško moštvo nova težka preizkušnja. Ob 20.30 se bo v telovadnici v Standrežu spoprijelo z močno tržaško ekipo Nuova pallavolo. Vabimo zato naše navijače, da se številno odzovejo.

Zahvala

Zveza slovenske katoliške prosvete se zahvaljuje zborom in vsem, ki so sodelovali na Cecilijanki 1984.

DAROVİ

Za Katol. dom: Bogomila Lupinc ob obletnici smrti drage tete Zofije 20.000 lir. **N. N., Gorica:** za cerkev sv. Ivana v Gorici in za Zavod sv. Družine po 1.000.000; za Alojzijeveščice in slovenske goriške skavte po 500.000 lir.

V spomin pokojnih v družini: M. R. za gobavce 150.000, za lačne po svetu 100.000 in za Katoliški glas 10.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: N. N. 50.000 lir. **Namesto cvetja na grob Jelke Marušič-Florenin:** družine Černic, Gabrje za elektrifikacijo zvonjenja v Gabrjah 80.000; v isti namen Marija in Stefan Marušič, Sovodnje 30.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Dora Goron-Gulič v spomin na dr. Ferruccia Dall'Anese 100.000; Antonio Mezzavia 55.000; žena Marija in hči Vojka ob prvi obletnici smrti Franca Skabarja 50.000; Justina Negode 25.000; razni 22.000 lir.

Za cerkveni zbor na Opčinah: Justina Gombač-Daneu 30.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Sonja Stibel ob prvi obletnici smrti predrage prijateljice in sošolke Ivanke Furlan 10.000

Za kapelo pri Domju: Evelina Pahor v počastitev spomina družinskega prijatelja pok. Draga Skrinjarja 50.000; Mirjam in Mauro Cheber, Domio 10.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Zofija Žuljen in Meri Cheber, Ricmanje 20.000; Mauro in Mirjam Cheber, Domio 10.000; Olga Demark, Ricmanje za obletnico pok. sester Ane in Cirile 10.000 lir.

Za novo cerkev v Ankaranu: tržaški izseljenci v Rimu 17. nov. 155.000; N. N. 45.000 lir.

N. N., Ukve: za slovenske misijonarje 150.000 in za lačne otroke 50.000 lir.

Za misijonarja Štanta: N. N. 50.000 lir. **Za misijon p. Kosa:** D. Z. 20.000 lir.

Za lačne po svetu: Z. J. 300.000; B. K. 300.000; N. N., Trst 100.000; N. N., Trst 50.000; F. F. 20.000; Jolanda Pregar v spomin Bruna Mastellaru 10.000; Lojzka Pipan 10.000; Nada v spomin Pavle Poljšak 30.000; V. G. 10.000; Justina Negode 25.000; sin ob zlati poroki staršev 50.000; N. N., Mavhinje 8.000; N. N., Rupa 5.000 lir.

†

V 82. letu starosti je odšel po večno plačilo k Bogu naš predragi oče

Ivan Krpan

Zalostno vest sporočajo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem

žena Ivanka, sin Vladimir, hčerke Almira, Ana in Ivanka z družinami

Standrež, 21. novembra 1984

Radio Trst A

Spored od 25. nov. do 1. dec. 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Starši naprodaj«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek... 14.10 Nediški zvon.

Ponedeljek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 P. Mascagni: Prijatelj Fritz. 11.30 Literarni listi. 12.00 Gledališki glasovi. 13.20 Primorska poje '84: Mešani zbor iz Podnanosa in moški zbor S. Kosovel iz Ajdovščine. 14.10 Otroški kotiček: »Naši prijatelji z repom«. 15.00 Iz šolskega sveta. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.10 Organist L. Ghielmi. 18.00 V svetu znanosti.

Torek: 8.10 Dosje Koprivišče. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Proti filmskemu ustvarjanju. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Športna tribuna. 17.10 Mi in glasba. 18.00 U. Betti: »Korupcija v sodni palači«.

Sreda: 8.10 Športna tribuna. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Liki iz naše preteklosti. 13.20 Moški zbor Jezero iz Doberdoba. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Otroci, zdaj ste na vrsti vi. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Glasbena

kronika s Hrvaškega. 18.00 Poezija slovenskega zahoda.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo. 16.00 Na goriškem valu. 17.10 Letošnje tekmovanje v Arezzu.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Prirčne pozdrave iz... 13.20 AKZ iz Kranja. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 V svetu filma. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.10 Pianistka Katja Milič. 18.00 Kulturni dogodki. 18.30 Nabožna glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncert v cerkvi sv. Martina v Dolini. 11.30 Beležka. 12.00 Glas od Rezije. 14.10 Otroški kotiček: »Na letišču preprogi«. 15.00 Glasbeni portret Urbana Kodra. 16.00 V svetu valčka. 17.10 Dober glas gre v deveto vas. 18.00 Roman: »Danes grofje celjski in nikdar več«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Nenadoma in vse prerano nas je zapustila 14. novembra v 59. letu življenja

Jelka Marušič por. Florenin

Za seboj je pustila nenadomestljivo vrzel. S krščansko vdanostjo sprejemamo to težko preizkušnjo in jo izročamo božjemu usmiljenju. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam v urah bridkosti stali ob strani, izrekli sožalje, za pokojnico molili, jo pospremili na zadnji poti in jo počastili z rožami in vencami ter darovali v njen spomin v dobre namene.

Zalujoči: mati, mož, hčerka, sin in sestra ter ostalo sorodstvo

Gabrje, 16. novembra 1984

SLOVENSKI HOTEL »BLED« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLED« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX HBLED 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l.
Kmečka banka Gorica v.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travniki, 25
Tel. 84407